

der stilles til ham i den Embedsstilling han har, med det, der bliver tilbage af de 5,200 Kr. Det er det, jeg har udtalt, og jeg tror, at man vil kunne faa gennemført en Forbedring af Lovforslaget endnu i Aar, naar man sætter Kraft ind derpaa — vi har jo dog rimeligvis nogle Dage tilbage af Samlingen.

Justitsministeren (Bilow): Mine Udtalelser maa ikke opfattes saaledes, at min Stilling skulde være den, at jeg ikke vilde gøre alt, hvad der staar i min Magt, for at de juridiske Embedsmænd, specielt Dommerne, fik højere Løn. Det vilde jeg med Glæde gøre. Men jeg sætter mig ikke større Maal, end jeg haaber at kunne naa, og hvis jeg havde taget fat paa denne Sag paa den Maade, det ærede Medlem henstiller, tror jeg, at der desværre aldeles ingen Lov var kommet ud af det i denne Rigsdagssamling eller i de Rigsdagssamlinger, der kommer. Jeg har Eksempler paa slikt fra tidligere Rigsdagssamlinger. Jeg har Eksempler derpaa i den Lov, jeg for citerede, nemlig i Loven om Lønning af Dommerne i de kollegiale Retter og den Vedtagelse, Rigsdagen der traf saa sent som 1908, hvor man dog ikke kom højere end til 4,540 Kr. for en Overretsassessor. Jeg vil gerne tilstaa, at jeg ikke begriber, hvorledes Dommerne kommer ud af det med disse Penge. De skal dog ogsaa i København fradrage Enkeforsørgelse og Skatter, og Huslejen er jo gennemgaaende større her end i Provinserne. Ingen skulde være gladere end jeg, hvis det var muligt at gennemføre gennemgribende Lønforhøjelser for alle de juridiske Embedsmænd; men jeg tror rigtignok ikke, at det vil være muligt for Tiden, og jeg maa indrømme, at jeg kan forstaa, at netop naar man har paalagt Befolkningen saa store Skatter, som man har været nødt til, vil Rigsdagen ikke gaa med til en saadan Lønningsforbedring.

Birch: Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke ganske, at den højtærede Minister ønsker at fremhæve for det høje Ting, at vi for nylig har faaet saa høje Skatter og Byrder — for det rammer jo ogsaa Embedsmændene —, men at man desuagtet ikke vil øve Ret og Retfærdighed overfor dem. Dette er dog næsten den sidste Embedsstat, som endnu ikke har faaet nogen Lønningsforbedring. Vi har i den sidste halve Snes Aar kunnet være med til at forhøje Lønningerne for vistnok

alle de øvrige Etater, og der er maaske, naar det kommer til Stykket, egentlig ikke andre tilbage end den Klasse, den højtærede Minister omtalte, nemlig Kriminalretsassessorerne. Jeg erkender ganske vist, at den højtærede Ministers Stilling er overordentlig velvillig, i Ordene i alt Fald, overfor vor Dommerstand. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det siges, at han mener, at en Forbedring i ringere Grad er paatrængende nødvendig for de to første Lønningsklassers Vedkommende. Deri forekommer det mig, at det ligger, at en Forbedring i nogen Grad er nødvendig, og den højtærede Minister begyndte ogsaa i Dag med villigt at indrømme, at der kunde være Anledning til ogsaa at forhøje Lønningerne for de to første Lønningsklassers Vedkommende, og at det udelukkende var Hensynet til Udgifterne, der vilde være forbundet dermed, som bevirkede, at han ikke mente at kunne faa en Forbedring i saa Henseende gennemført. Jeg tør dog antage, at naar den højtærede Minister virkelig indtrængende vilde lægge det andet Ting paa Sinde, at man ikke saadan kan gøre Uret — for det kalder jeg Uret, efter 50 Aars Forløb at nægte en aldeles nødvendig Lønningsforbedring —, saa er der ikke nogen Tvivl om, at det ogsaa vilde lykkes den højtærede Minister at bibringe det andet høje Ting den rette Forstaaelse heraf. Den højtærede Minister gik fra sin Velvillie overfor de to højeste Lønningsklasser over til noget vel stærkt, synes jeg, at fremhæve, at deres Trang nu egentlig dog ikke var saa stor som fremhævet fra forskellige Taleres Side, idet han sammenlignede dem med Kriminalretsassessorerne, der begynder med kun 4,600 Kr. Men det maa huskes, at Dommerne i de to første Lønningsklasser er for 2den Lønningsklassens Vedkommende Folk, der som Regel er 20 Aars Kandidater, og for 1ste Klasses Vedkommende er det gamle, ja, man kan gerne sige meget gamle Folk. (*Justitsministeren* [Bilow]: Ikke mere!). Man kan derfor ikke absolut drage nogen Sammenligning her. Den højtærede Minister fremhævede dernæst, at disse Embedsmænd har betydelige Sportler. Ja, det er muligt, at navnlig de store Herredsfogedembeder giver betydelige Sportler, men det gælder i alt Fald ikke de mindre Embeder, og dette medfører yderligere, at der kommer en meget stor Forskel imellem dem, der sidder med Embeder i 2den Lønningsklasse. Jeg paastaar, at Byretsdommere, der ogsaa er Politimestre,